

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 13. Etiam Dei dona satiant, & implent.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

Ex Novo.

Cum sedisset. Matth. 5. 1. Sedet, ad quietem mentis, ex doctrina Christi hominibus affuturam. In eo Pater æternus quiescere voluit, & omnium hominum mentes. Sufficit enim omnibus præter omnia; & cuncta sine ipsò deficiunt. Sim. Cass. l. 10.

Porro unum est necessarium. Luc. 10. 42. Porro hoc est illud necessarium, in quo est omne bonum; imò quod est omne, & unicam, & totum, & solum bonum. S. Anselm. Prologij c. 23.

Fili, tu semper mecum es &c. Luc. 15. 31. S. Chrysol. f. 4. hoc est dicere: patere illum rediisse patri; permittit patri filium suscepisse: nec ille aliud, quam patrem quaesivit; qui veniens non filij, sed mercenarij loco voluit collocari. Sint tibi omnia, illi sufficit pater. Licet omnis turba amicorum circumstet, licet omnia bona affluant; si unus Deus abest, nullum solatium esse potest. Sylveira hic.

Ut cum amicus meis epularer. Id. ib. S. Hier. ep. ad Damasum: erras ô Israel! dic potius, ut tecum epularer. Aut potest tibi esse aliqua jucunditas, nisi patre tecum celebrante convivium?

Si quis sitit. Jo. 7. 37. Satiare vult Christus desideria nostra, quæ signantur in siti; porro aliunde satuari non possunt. Sim. Cassian. l. 11. c. 31.

Ostende nobis Patrem, & sufficis nobis. Jo. 14. 8. Non petit Philippus ostendi sibi mansiones in caelo; sed Patrem: quia certè sciebat, quòd, Patre ostensò, omnia bona possideret. Prodigus fame, & ærumnis, confectus ait Luc. 15. 18. *surgam, & ibo ad Patrem meum.* Non ait, ibo ad domum Patris mei, in qua omnia abundant; sed ad Patrem: sciebat, quòd cum Patre omnia esset habiturus. Sylv. in Jo. 14. q. 11.

Repleti sunt omnes Spiritu Sanctò. Act. 2. 4. Didymus l. 1. de S. Spir. ex eo, quòd spiritu sanctò repleti dicantur Apostoli, probat ejusdem divinitatem: nemo autem, ait ille, sive in Scripturis, sive in consuetudine, plenus creaturà dicitur.

Ex Patribus, & aliis.

Si cuncta, quæ fecisti, mihi dederis; non sufficit servo tuo, nisi te ipsum dederis. S. Aug. Man. c. 3.

Quidquid adest nobis, præter Deum nostrum, non est dulce. Nolumus omnia, quæ dedit, si non dat te ipsum, qui omnia dedit. S. Aug. in Pl. 85.

Ad imaginem Dei facta est rationalis anima. Cæteris omnibus occupari potest, repleti omnino non potest.

Capacem Dei, quidquid Deò minus est, non implebit. S. Bern. Declam. sup. Evang. ecce nos reliqu. &c.

Nihil est in rebus, quod possit replere creaturam factam ad imaginem Dei, nisi cha-

ritas Deus, qui solus major est illà. Id. f. 15. in Cant.

Quidquid præter Deum quaeritur, mentem occupat, non satiat. Solus Deus explebit desiderium tuum; in solo Deo veram requiem invenies. Ipse est unum illud necessarium, & summum illud bonum; in quo omnium eorum, quæ pulchra sunt, quæque delectant; plenitudo, & perfectio, consistit. Blosius parad. animæ c. 15.

Sol. Lem: Omnibus sufficit, Deus meus, & omnia!

Carolus nonus Galliarum Rex pretiosum monile cuidam sceminae dedit his verbis inscriptum: qui me possidet, nullius eget. Isidorus Orig. l. 16. c. 13.

§. XIII.

Etiã DEI dona satiant, & implent.

Ex Veteri, & Novo.

Chabitis eos ex adipe frumenti, & de peramelle saturavit eos. Pl. 80. 17. Mirabar, quòd Dei Angelus, quòd Dei stella, quòd Dei mica, afferat hominibus saturitatem, & plenitudinem. Sed vide, quid mirare magis? *de peramelle saturavit eos.* Quam in nullis Mundi bonis reperies, vel in Divinæ domus petra plenitudinem invenies. Baeza l. 1. cap. 7. §. 18.

En lectulum sexaginta foras ambiunt. Cant. 3. 7. Ubi Nissen. hom. 6. & Richardus Victorinus, caelestem quietem intelligunt: in qua, qui labore improbò hic desudabant, requiescunt. Sed cupis scire, quanta sit hæc requies? en, inquit, lectulum, non magnum stratum; sed vel minimus lectulus Dei ingentes creaturaru animos fatiat. Idem ibidem.

Et catelli comedunt sub mensa de micis. Marci 7. 28. Sapiens illa Chananæa vel unam micam requirebat è divinis manibus. Quæ mulieris petitiò? tota egens erat, & unam tantum à Christo petijt micam? Noverat, quòd à Dei manibus vel mica integram boni plenitudinem affert. Baeza l. 1. c. 7. §. 18.

Et saturati sunt. Marci 8. 8. Nemo, nisi quem JEsus alit, dicitur saturatus. Neque fieri potest, ut anima satietatem accipiat ab his, quæ inania sunt. Optima saturitas, gratia; neque fastidit animam; vel amplioribus; & suavioribus, desiderijs angit. Sim. Cass. l. 5. c. 4. Non casu additum: *Et saturati sunt.* q. d. saturati sunt, quia manducaverunt ea, quæ Deus illis apposuit. Qui autem temporalia quaerunt, minime satiari possunt. Siliquæ implent; non satiant. Pinna in Eccl. Ethol. 151.

Distribuit discumbentibus quantum volebant. Jo. 6. 11. Manus Christi plenitudo bonitatis est. S. Ambr. in Pl. 43. Christi epulum humanæ voluptatis appetitum exfatiat. Eicob. t. 1, mir. Chr. Obs. 4.

Vide tit. Dona.

§. XIV.